

André Lanfrey testvér

FOURVIÈRE

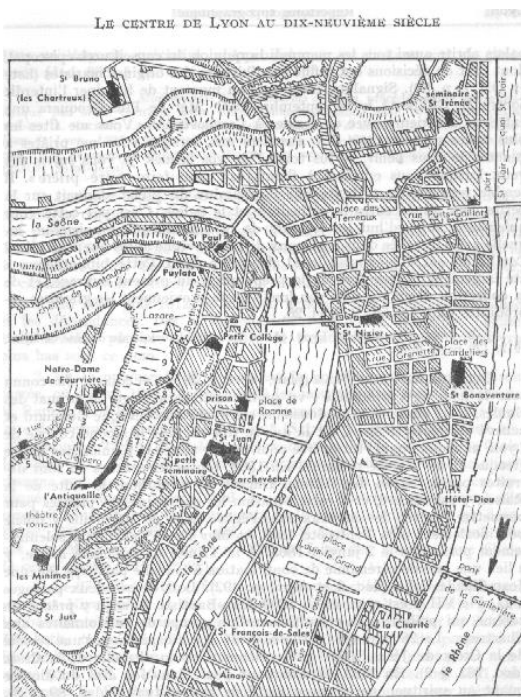
L. Munatius Plancus, Jézus Krisztus előtt 43-ban, a ma így nevezett dombon alapítja a Lugdunum kolóniát, és itt helyezkedik el a város fóruma. Ezt a közteret Trajanus idejében újjáépítik, és Jézus Krisztus után 177-ben e helyen ítélik halálra Lyon első vértanúit, majd a következő századok során csökken a fontossága. 840-ben, a *fori veteris* (Fourvière) épületei Lugdunumon összedőlnek. Olivier de Chavannes, lyoni kanonok, 1168 körül ezen a helyen szentélyt kezd építeni, melyet 1170 után Szűz Mária, és a nemrég vértanúhalált halt Becket Szent Tamás oltalma alá helyez. A szentély 1192-ben rendi templom lesz, és ellátásának biztosítására káptalani közösséget alapítanak. A templom Szűz Máriának szenteltek kis kápolnáját 1751-ben nagyobb területen újjáépítik, ettől kezdve e kápolna belső része alig változott. A forradalom idején a templomot eladják, a forradalmi naptár IV. évének 23. napján (1796. július 11-én) egy Besson nevű hölgy megvásárolja, aki itt a forradalmi alkotmányt elfogadó papokkal miséztet, és akinek a papissza csúfnevet adják.

1804. november 30-án a szentélyt, melyet a hatóságok időközben bezárattak, a hölgy eladja M. Goulardnak, a Notre-Dame-Saint-Louis plébánosának, aki a Karmelita nővérek számára vásárolja meg. A nővérek, Fesch* Bíboros kérésére, mégis eladják az egyházmegyének. 1805. április 18-án a bíboros kihirdeti, hogy a templomban visszaállítják a szertartásokat, másnap pedig VII. Piusz avatja fel. Ettől a naptól fogva Fourvière megint különösen kedvelt zarándokhelyé válik. 1816 májusában M. Mioland, karthauzi pap megy fel a templomba, hogy Pierre Pousset-ért, és egy másik szeminaristáért mutasson be szentmisét, akiket Verrières szemináriumába küldtek. 1816. július 23-án a Mária Társaság tizenkét jelöltje találkozik itt, részt vesznek M. Courveille első szentmiséjén, és felolvassák annak a fogadalomnak szövegét, mely magában foglalja azt az ígéretet, hogy az említett Társaság alapítására szentelik magukat. A következő években egyénileg többen felmennek a régi kápolnába, így Jean-Claude Colin, Marcellin Champagnat, Jeanne-Marie Chavoïn, és bizonyára mások is.

1817. szeptember 4-én, az egyházmegye pasztorális lelkigyakorlatára összegyűlt papjai, akik között ott van négy marista jelölt, felmennek a Fourvière-re, hogy lelkigyakorlatukat ott fejezzék be, olyan hagyományt teremtve meg ezzel, ami 1906-ig fennmarad. Az a nagy festmény, melyet ők ajándékoztak fogadalmi képként, ma is megtalálható a Szent Tamás kápolnában. 1833. augusztus 29-én szentmisét mutatnak be itt, ezután indul útnak Colin, Chanel és Bourdin Atya Rómába. 1836 októberében, mielőtt az első marista misszionáriusok Óceániába indulnának, Mgr Pompallier kilencedet mondhat 7-e és 15-e között, az utolsó napon pedig P. Chanel egy szívet akaszt a fekete Szűz gyermekének nyakába, melyben egy konszekráció van, a misszionáriusok nevével; később ez az esemény hívja létre azt a legendát, miszerint Mária köpenyt ajándékoz Óceánia majdani első vértanúinak.

E két utóbbi esemény idején a szentély környéke már megváltozott. Az egykori kápolna mellett egy tornyot emeltek, ami mára leomlott. 1852. december 8-án avatják fel a régi kápolnára emelt új harangtornyot, melyen a Szűz aranyozott szobra áll. Egy 1870. október 8-án tett fogadalom teljesítéseként, a kápolna mellé új bazilikát építenek, és ezt 1896. június 16-án szentelik fel. Ettől kezdve számos marista szertartás kap itt helyet, akár ebben a bazilikában, akár a régi kápolnában. Ez utóbbiban, többek között, 1916. július 23-án P. Raffin mutatott be szentmisét, a fent említett konszekráció századik évfordulója alkalmából, a százötvenedik évfordulóra pedig az 1966. július 24-én, vasárnap tartott

szertartás keretében került sor, melyen összegyűltek a marista családot alkotó különféle szerzetesi kongregációk és harmad rendek tagjai.

1. Maison de Pauline Jaricot (en haut, à droite).
2. Tour de Fourvière.
3. Pensiounat Delaunay.
4. Villa la Paix.
5. Troisième maison des sœurs maristes.
6. Maison provinciale des pères maristes.
7. Providence Denuzière.
8. Première maison des sœurs maristes.
9. Deuxième maison des sœurs maristes.

(Melléklet az alábbi részletekhez, ami hasznos lehet az alábbi térkép megértéséhez)

Nem hagyhatjuk el, hogy ezekhez a szentélyben történt fontos eseményekhez azokat is hozzátegyük, melyek a Fourvière városrész más épületeihez kötődnek, és szorosan kapcsolódnak a marista történelemhez. 1832. november 5-én, a Fourvière emelkedő 4-ben nyílik meg MM. Colard és Delaunay INTERNÁTUSA, melyet a következő évben a Favorite-ra helyeznek át, és amelynek helyén ma a Cénakulum Nővérek nagy épületének egyik szárnya áll. A templommal szemben, a jelenlegi Fourvière tér másik oldalán 1833. április 10-én M. Colard egy kis TORNYOT vesz bérbe, melyet olykor Fourvière toronynak neveznek, és ami M. Pompallier szállásaként, majd pedig a harmad rendi testvérek találkozó helyéül szolgál. 1841. május 14-én a Jézus-Mária Nővérek megvásárolták ezt, és ma beépült az ő területükbe. Szintén a Fourvière

közelében, a MARISTA NŐVÉREK három egymást követő épületben alapítják meg első lyoni közösségüket. Egészen közel ahhoz, ami harmadik helyük volt, életének utolsó három évében Mgr de Pins* költözik, a VILLA LA PAIX-ben, ahol a XX. század elején egy ideig a Mária Társaság igazgatóságának egy része talált menedéket. A jelenlegi Cléberg utca 7. szám helyén 1806-ban Mme de la Barmondière alapította meg az egyházmegye PAPIJAINAK IDŐSOTTHONÁT, ahol 1826-ban Philippe Janvier tartózkodik, és ahol sokáig lakik Pierre Babad, Sulpicius rendi, aki valaha Spanyolországba emigrált, és akinek valószínűleg Bernard Dariès-nek a Mária Társaságról írt rövid levelét köszönhetjük. A Fourvière emelkedő alján, a Cléberg utca 3. szám alatt, nem messze attól, ahol Munatius Plancus a Lugdunum kolónia alapító szertartásait végezte, a nemrég feltárt római színház fölött, a fent említett épületek közelében, épült a Mária Társaság TARTOMÁNYI HÁZA.

RÉSZLET A MARISTA KEZDETEKBŐL
(helyrajzi tárgymutató, IV. kötet)